'Litar ni inte på mig, trots att jag är anförtrodd av han som är ovanför himlen? Budskapet från himlen kommer till mig morgon och kväll.'

Abu Sa'id al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) berättade: "'Ali ibn Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) skickade en bit guld från Jemen till Allahs sändebud ﷺ, som var inlindad i ett stycke garvad hud, och det hade ännu inte renats från sitt grus. Profeten ﷺ delade upp den mellan fyra män, 'Uyaynah ibn Badr, al-Aqra' ibn Habis, Zayd al-Khayl, och den fjärde var antingen 'Alqamah eller 'Amir ibn al-Tufayl. Då sa en man bland följeslagarna: 'Vi var mer berättigade till detta än dessa!' Detta nådde profeten ﷺ, och han sa: 'Litar ni inte på mig, trots att jag är anförtrodd av han som är ovanför himlen? Budskapet från himlen kommer till mig morgon och kväll.' Då reste sig en man med ögon djupt insjunkna i sina hålor, framträdande kindben, framskjuten panna, tjock skäggväxt, rakat huvud och uppdraget höftskynke, och sa: 'Allahs sändebud, frukta Allah!' Han ﷺ sa: 'Ve dig! Är inte jag den på jorden som allra mest bör frukta Allah?' Mannen gick då därifrån. Då sa Khalid ibn al-Walid: 'Allahs sändebud, ska jag inte hugga huvudet av honom?' Profeten ﷺ svarade: 'Nej, han kanske är någon som ber.' Khalid sa: 'Hur många är det inte som ber, men yttrar med tungan det som inte finns i hjärtat!' Allahs sändebud ﷺ sa då: 'Jag har inte beordrats att genomsöka människors hjärtan eller skära upp deras bröst.' Sedan tittade han ﷺ på mannen som gav sig iväg, och sa: 'Från denne mans avkomma kommer en grupp att uppstå som reciterar Allahs bok flytande, men den passerar inte deras strupar. De lämnar religionen såsom pilen tränger igenom bytet.' Och jag tror att han sa: 'Om jag lever till deras tid, ska jag sannerligen döda dem såsom Thamud blev dödade.'"

[Autentisk] [Al-Bukhari och Muslim]

'Ali ibn Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) skickade en bit guld till Allahs sändebud ﷺ från Jemen, som var insvept i ett stycke garvad hud. Guldbiten hade ännu inte renats från sitt grus. 'Ali sa: Profeten ﷺ delade upp den mellan fyra män: 'Uyaynah ibn Badr al-Fazari, al-Aqra' ibn Habis al-Handhali, Zayd al-Khayl al-Nabahani, och den fjärde var 'Alqamah ibn 'Ulathah al-'Amiri. Då sa en man bland följeslagarna: ”Vi var mer berättigade till detta än dessa!” Detta nådde profeten ﷺ, som sa: ”Litar ni inte på mig, när jag är ärfötrodd av han som är ovanför himlen? Uppenbarelsen från himlen kommer till mig morgon och kväll.” Då reste sig en man med ögon djupt insjunkna i sina hålor, framträdande kindben, hög panna, tjockt men inte långt skägg, rakat huvud och uppdraget höftskynke. Han sa: ”Allahs sändebud, frukta Allah!” Han ﷺ sa: ”Ve dig! Är inte jag den på jorden som allra mest bör frukta Allah?!” Mannen gick därifrån. Då sa Khalid ibn al-Walid: ”Allahs sändebud, ska jag inte hugga huvudet av honom?” Han ﷺ sa: ”Nej, han kanske är någon som ber.” Khalid sa: ”Hur många är det inte som ber, men yttrar med tungan vad som inte finns i hjärtat!” Han ﷺ sa: ”Jag har inte beordrats att gräva i människors hjärtan eller skära upp deras bröst. Jag har

endast beordrats att döma efter det som är synligt.” Sedan tittade han på mannen som hade vänt sig om och gått iväg, och han sa: ”Från denne mans avkomma, eller från hans följeslagare eller hans folk, kommer det att uppstå personer som är skickliga i att recitera Allahs bok med vacker röst. Deras tungor är fuktiga på grund av att de reciterar så pass mycket, men Koranen passerar inte deras strupe, den når inte deras hjärtan, renar dem inte, och Allah upphöjer dem inte eller accepterar det från dem. De lämnar religionen snabbt och lätt, såsom pilen tränger igenom bytet.” Och jag tror att han sa: ”Om jag lever till de riktar sina svärd mot muslimerna, kommer jag sannerligen att döda dem såsom Thamud blev dödade.”

http://www.sunnah.global/hadeeth/sv/show/8307